

locale Forhold; de vare ubidende om det, hvorom de skulde dømme, men de vare tilbøielige til at gaae den modsatte Vej, til at sætte Indtægterne højt, og han kom da til det Saetit, at der kunde slet ikke tænkes nogen Samvirken, uagtet Lovforslaget ligefrem gaaer ud paa, at der skal finde en Samvirken Sted mellem Bestyrelserne og Skattecommissairerne. Det ærede Medlem kom dertil ved at fortolke det Udtryk, der er brugt i Udvalgets Motiver: „En naturlig Tilbøielighed“, som om det var en klar og bevidst Villie til at sætte Indtægten lavt; men en naturlig Tilbøielighed er noget ganske Andet end en klar og selvbevidst Villie. Det er netop derfor, at Regjeringen og Udvalgets Fleertal have fundet, at der maa en Control til overfor Communalbestyrelserne, for at modvirke denne naturlige Tilbøielighed. Vi have imidlertid ogsaa forudsat, at denne er af en saadan Bessaffenhed, at der ikke er nogen klar og bestemt Villie hos dem, men at, naar der er en Control, naar der er Noget, som kan oplyse dem, saasnart de begynde at gaae en urigtig Vej, naar der er Folk, som kunne give dem de Forklaringer, de overhovedet behøve, og naar de vide, at de, hvis de ikke gaae den rette Vej, ville faae deres Arbejde tilbage, saa vil denne Tilbøielighed blive undertrykt, saa vil det netop bevirke, at denne Tilbøielighed svinder ind, og at de tage Sagen paa en anden Maade. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Skattecommissairerne ikke kjende de locale Forhold, at de altsaa ikke ere sagkyndige, men at de desuagtet skulle dømme om Forholdene, og her kom det ærede Medlem til at mene, at Skattecommissairerne ikke kunde høre i selve Skattefredsen. Heri tog han imidlertid ogsaa meget fejl, thi der staaer kun, at de ikke kunne ansættes til Skat i den Commune, hvori de høre, men der staaer ikke i den Skattefreds, hvori de høre. Der bestemmes netop her, at Communalbestyrelserne, hvor de behøve det, strax paa det allerførste Trin kunne faae Oplysninger og faae fremsat Bemærkninger fra en Mand, som senere faaer med Bedømmelsen af deres Arbejder at gjøre; strax fra den første Begyndelse faae de altsaa Underretning fra ham om, at han troer, at de ikke ere paa rette Vej, at han troer, de maae

gaae ud fra den og den Anskuelse, fra den og den Betragtning, den og den Forudsætning, for at det Hele kan blive rigtigt. Vi holde os overbeviste om, at, naar det virkelig viser sig at være begrundede Betragtninger, han gjør gjældende, ville Sogneraadene ogsaa være glade ved at have en saadan Mand; men dernæst vinder ogsaa han en heel Deel local Indsigt, idet han skal overvære hele Indtægtsansættelsen, og de Forhandlinger, der finde Sted i Sogneraadene om hver enkelt Mand's Indtægt, ville give ham Indblik netop i de locale Forhold, hvilket han senere som Medlem af Skattecommissionsen bringer med sig til denne. Det er altsaa gennem Udvalgets Forslag muligt, at Tilbøieligheden i Sogneraadene til at sætte noget lavt fra Begyndelsen af kan blive modvirket, og dernæst, at det mulige Ubeskjendskab til Communen, som Skattecommissionsen kunde have, fra Begyndelsen af kan blive fjernet, idet eet af dens Medlemmer skal overvære hele Forhandlingen i Sogneraadene, hvorved der kommer den Samvirken tilstede, som det ærede Medlem ikke kan begribe eller ikke vil indrømme kan komme tilstede. Er det dog ikke det Samme her, som man bringer i alle andre Forhold i Livet, at naar der til den ene Side er en vis Betragtning, søger man, hvor det er et sælles Anliggende, hvorom der er Tale, fra den anden Side at faae andre Betragtninger frem, som kunne samvirke med de første, for at det virkelig Rigtige kan komme frem af de samlede Betragtninger. Hvad er f. Ex. Tanken med et Lokammersystem? Er det ikke den, at man mener, at det ene Kammer har Tilbøielighed til at gaae for meget til den ene Side, og at man derfor vil have et andet Kammer, som skal sammensættes paa en fra det første forskjellig Maade, fordi man troer, at det da vil være tilbøieligt til at gaae til den anden Side, og dog gaaer man derved ud fra, at det er en Samvirken mellem de to Kamre, som skal bringe noget Godt og Rigtigt tilveie. Dersom det ikke var Meningen, dersom man i den Henseende vilde sige som det ærede Medlem, at hvor der staaer to saa forskjellige Magter overfor hinanden, kan ingen Samvirken finde Sted, hvilede det hele Lo-